

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 31P/96/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121206527
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Topolčanská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3121206527.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Renátou Topolčanskou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: B., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov: matky, C. A., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky SR, trvale bytom B. D. XXX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Piaristická 6667, Trenčín a otca, E. F. A., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana SR, trvale bytom B. D. XXX, právne zastúpeného PACTIO, s.r.o. so sídlom G. XXX, B. B., o návrhu oboch rodičov na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom takto

rozhodol:

I. Maloleté deti B. a C. A. sa zverujú do osobnej starostlivosti matky.

II. Zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia.

III. Otec detí je povinný prispievať na výživné pre maloletého B. za obdobie od 01.08.2021 do 31.08.2022 sumou 120,- eur mesačne a s účinnosťou od 01.09.2022 naďalej sumou 150,- eur mesačne, a na výživné pre maloletú C. za obdobie od 01.08.2021 do 31.08.2022 sumou 170,- eur mesačne a s účinnosťou od 01.09.2022 naďalej sumou 200,- eur mesačne, k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 01.08.2021.

IV. Dlh na výživnom za obdobie od 01.08.2021 do 30.09.2023 na maloletého B. vo výške 2.770,- eur a na maloletú C. vo výške 3.620,- eur súd povolí uje otcovi splácať k rukám matky popri bežnom výživnom v mesačných splátkach na maloletého B. po 77,- eur a na maloletú C. po 101,- eur, s účinnosťou od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného vyrovnania tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Otec detí svojím návrhom, doručeným súdu dňa 19.08.2021 žiadal, aby ho súd zaviazal povinnosťou prispievať na výživu každého maloletého dieťaťa sumou 40,- eur. Otec v návrhu uviedol, že o uvedené žiada s poukazom na svoju pokračujúcu nepriaznivú situáciu a pokračujúce väzobné stíhanie, ktoré trvá od 09.07.2021 a matka detí sa žiadnym spôsobom nepodieľala na platení spoločných finančných záväzkov. Na pojednávaní konanom dňa 26.09.2023 otec rozšíril petit svojho návrhu tak, že žiadal obe deti zveriť do osobnej starostlivosti matky s tým, aby ho súd zaviazal výživným po 40,- eur na každé dieťa s účinnosťou od 01.08.2021.

2. Matka detí svojím návrhom, doručeným súdu dňa 07.10.2022 žiadala, aby súd zaviazal otca detí povinnosťou prispievať na výživu syna sumou 200,- eur a na výživu dcéry sumou 300,- eur mesačne

s účinnosťou od 01.08.2021. V návrhu okrem iného uviedla, že deti pochádzajú z manželstva, ktoré je doposiaľ platné, ale je v hlbokej kríze a podala návrh na rozvod manželstva. Matka poukázala na to, že spoločnú domácnosť opustila z dôvodu agresívneho správania sa otca detí. Maloleté deti sú vo výlučnej starostlivosti matky od 20.06.2021, pričom otec od tejto doby vôbec na deti neprispieva ani sa s nimi nestretáva. So synom má matka výdavky primerané jeho veku a potrebám, zvýšené výdavky má však s dcérou, a to kvôli jej zdravotnému stavu. Matka pracuje ako zdravotná sestra s príjmom cca 1.000,- eur netto a s deťmi býva v prenajatom byte. Otec detí užíva celý ich spoločný majetok, rodinný dom ako i osobné motorové vozidlá.

3. Matka s návrhom otca detí nesúhlasila.

4. Otec súhlasil s návrhom matky v časti zverenia maloletých detí do jej osobnej starostlivosti, nesúhlasil však s matkou navrhovanou výškou vyživovacej povinnosti, trval na tom, aby bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu každého dieťaťa výživným v sume 40,- eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2021.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil návrh otca, lustráciu otca v ZVJS, lustrácie účastníkov v Registri obyvateľov a Sociálnej poisťovni, správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín o dávkach vyplácaných účastníkom, správu o príjme otca zo spoločnosti F. G. F., správu o príjme matky od spoločnosti C. C. H. B., správu o príjme otca od spoločnosti C. I., správu Sociálnej poisťovne o dávkach vyplácaných otcovi, emailové podanie otca, žiadosť matky o zabezpečenie jej výsluchu v neprítomnosti otca, znalecký posudok číslo 41/2021 vypracovaný znalcom z odboru psychológia odvetvia klinická psychológia detí a dospelých A. J. K. vypracovaný v prípravnom konaní, obžalobu podanú na otca detí, návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, sobášny list, rodné listy detí, zmluvu o poskytovaní vzdelávania maloletej C., príjmový pokladničný doklad, žiadosť o odročenie pojednávania, uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/122/2022-42 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 27CoP/4/2023-70 zo dňa 23.01.2023, návrh matky, vyjadrenie ku vzdelávaniu maloletej C., potvrdenie o príjme otca od spoločnosti G. J. B., ako aj obsah opatrovanského spisu sp. zn. 31P/96/2021.

6. Takto bolo súdom zistené, že maloleté deti pochádzajú z manželstva rodičov, ktoré bolo na pojednávaní konanom dňa 26.09.2023 rozvedené. Z rodného listu maloletého B. mal súd za preukázané, že tento sa narodil dňa XX.XX.XXXX a z rodného listu maloletej C. mal súd za preukázané, že táto sa narodila dňa XX.XX.XXXX. Obe deti sa narodili matke C. A., ako otec každého dieťaťa je v rodnom liste zapísaný E. F. A.. Rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od 16.01.2021. Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 32P/122//2022-42 zo dňa 26.10.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 27CoP/4/2023-70 zo dňa 23.01.2023 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi detí povinnosť prispievať na výživu syna sumou 80,- eur mesačne a na výživu dcéry sumou 130,- eur mesačne. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.01.2023.

7. Otec detí na pojednávaní konanom dňa 26.09.2023 uviedol, že nežijú v spoločnej domácnosti od 17.01.2021. Trval na určení výživného vo výške 40,- eur na každé dieťa. Deti sú v starostlivosti matky od 20.06.2021. Otec si dobrovoľne vyživovaciu povinnosť neplnil. Uhradil dlhy na hypotéke a úveroch, ktorých splácanie bolo v tom čase odložené. Od 06/2021 do 12/2022 si neplnil vyživovaciu povinnosť vôbec. Potom mu začali výživné zrážať na základe rozhodnutia súdu, na syna v sume 80,- eur na dcéru 130,- eur. Otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi H. vo výške 80,- eur mesačne, tento syn je zverený matke. Otec žije sám v rodinnom dome, ktorý je v BSM, nemá kde ísť bývať. Matka detí sa žiadnym spôsobom nepodieľala na splácaní hypoték a pôžičiek do 12/2020. Otec si musel dať odložiť splátky hypotéky v sume 600,- eur mesačne. Vodné a stočné hradí 27,- eur mesačne, elektrinu 15,- eur mesačne, plyn 50,- eur mesačne, smeti 4,40 eur mesačne, daň z nehnuteľností 1,79 eur mesačne, mobilný paušál a internet 50,- eur mesačne, satelitná TV 8,50 eur, povinné zmluvné poistenie za auto, ktoré je v BSM 10,80 eur mesačne. Otec bol prepustený z väzby dňa 19.08.2021. Otec bol zadržaný v 07/2021, vtedy pracoval v spoločnosti F. L. C. F. M. A. B. C., a táto spoločnosť s ním ukončila pracovný pomer. Otec bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie v obdobiach od 01.01.2021 do 21.03.2021, od 22.06.2021 do 05.07.2021 a od 21.08.2021 do 01.11.2021. V čase od 02.11.2021 do 17.01.2022 bol zamestnaný v spoločnosti A. N. A. K., tu pracoval ako IT manažér, dosahoval príjem 700,- eur netto, dostal však v skúšobnej dobe výpoveď, lebo zamestnávateľ nebol spokojný s jeho prácou. Od 18.01.2022 do 04.02.2022 otec pracoval v spoločnosti C. O. J. P., kde zarábala cca 500,- eur. Potom od 27.01.2022 do 21.03.2022 pracoval v spoločnosti K. C. C. P. H. P. Q., kde pracoval ako skladník s mrazenými potravinami s príjmom cca 700,- eur netto mesačne. Ako uviedol, zdravotne bol na tom zle, robil v mrazáku. Dali mu výpoveď. Zistili, že si hľadá inú prácu. Od 15.03.2022 do 31.05.2022 otec pracoval ako skladník v spoločnosti R. R. C., kde dosahoval príjem 953,- eur netto mesačne. Tu skončil v skúšobnej dobe z dôvodu nespokojnosti zo strany zamestnávateľa, keď otec odmietol riadiť bez oprávnenia vysokozdvížny vozík. Ďalej otec od 01.06.2022 do 29.07.2022 pracoval

ako IT technik v spoločnosti G. J.. B. s priemerným mesačným príjmom 771,44 eur. V tejto spoločnosti dostal v skúšobnej dobe výpoveď, pretože zamestnávateľ nebol spokojný s jeho prácou z dôvodu jeho psychického zdravotného stavu. V období od 27.08.2022 do 26.07.2023 bol otec práceneschopný a poberal nemocenské dávky od 800,- do 830,- eur. Od 27.07.2023 do 01.08.2023 bol otec zamestnaný v spoločnosti I. E. C.. K.. Od 16.08.2023 do 17.08.2023 bol otec zamestnaný v spoločnosti D. D. B., kde rozvážal obedy. Tento pracovný pomer skončil, pretože zamestnávateľ zamestnával výlučne dôchodcov a do práce sa vrátil jeden dôchodca. V 08/2023 chodil otec po rôznych brigádach, pričom takto si zarobil cca 300,- eur a aktívne si hľadal prácu. Príjmy z brigádnickej činnosti otec nevie preukázať. 01.09.2023 otec uzatvoril zmluvu s JOKO Trans ako živnostník s odmenou 52,- eur na deň. Živnosť má otec zaregistrovanú pod názvom E. F. A. – ZRCH od 14.08.2023. Ako živnostník platí preddavky na zdravotné poistenie vo výške 84,77 eur mesačne. Ako živnostník začal pracovať od 01.09.2023, na zmluve má 1.000,- eur brutto mesačne, ale nesmie vynechať ani jeden deň, inak má príjem krátený za každý deň o 52,80 eur. V rozvodovom konaní (sp. zn. 35P/121/2021) otec uviedol, že je dispenzarizovaný v troch odborných ambulanciách, pričom každá je v inom meste, s čím má zvýšené výdavky cca 20,- eur mesačne. Na lieky dopláca 20,- eur mesačne. Otec okrem domu a auta nevlastní žiaden majetok, pričom aj tento majetok je založený v exekúcii. Otec poukázal tiež na to, že často menil zamestnania z dôvodu, že zdravotne nevládala situácia z dôvodov celkovej depresie. Bol pod tlakom z platenia úverov. Preto nie je schopný dosahovať priemerný príjem informatika. Otec od januára 2024 pôjde do osobného bankrotu. Pokiaľ ide o skončenie jeho pracovného pomeru v spoločnosti G., dôvody jeho skončenia otec priznal, avšak poukázal na to, že potom to už generálne nevládol a bol uznaný za práceneschopného. Je potrebné zobrať do úvahy absolútne neuspokojivý zdravotný stav otca. Otec poukázal tiež na to, že pre IT sektor je už s poukazom na jeho vek starý. Otec v máji 2023 podal žiadosť o invalidný dôchodok. 8. Matka detí na pojednávaní konanom dňa 26.09.2023 okrem iného uviedla, že zo spoločnej domácnosti spolu s deťmi odišla 16.01.2021. S deťmi má dobrý vzťah, výchovné problémy s nimi nemá. Matka od 01.08.2021 doposiaľ pracuje ako zdravotná sestra v C. C. H. B. s priemerným mesačným príjmom 1.000,- eur mesačne, pobera rodinné prídavky 120,- eur mesačne a daňový bonus 140,- eur mesačne na jedno dieťa. Iné príjmy nemá. S deťmi žije v prenajatom byte u známych, kde za prenájom a služby hradí 490,- eur mesačne. Okrem toho platí internet, TV a mobily synovi a sebe spolu 86,- eur mesačne. Má cestovné výdavky, pretože musí cestovať po dcéru do a zo školy mesačne cca 30,- eur. Deti sa s otcom nestretávajú. Matka poukázala na to, že dlžné výživné je za 26 mesiacov, t. j. od 01.08.2021 do 30.09.2023, a preto navrhuje, aby splátky ročného výživného boli rozvrhnuté tak, že dlžné výživné bude uhradené do 36 mesiacov v zmysle konštantnej judikatúry. Exekútorka doposiaľ na výživnom vymohla sumu 1.890,- eur. Otec poslal matke dve zloženky, 04.08.2023 na sumu 20,- eur a 17.09.2023 tiež na 20,- eur. Matka detí v rozvodovom konaní (sp. zn. 35P/121/2021) uviedla, že keďže otec si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť určenú súdom, výživné je vymáhané exekučne. Z uvedeného dôvodu matke základné potreby pre deti, ako stravu, drogériu a školské pomôcky pomáha zabezpečovať charita. Ďalej matka poukázala na to, že otec od zamestnávateľa ZSE dostal odstupné vo výške 16.768,72 eur, pričom podľa potvrdenia tohto zamestnávateľa otcovi na účet v 12/2020 prišla od zamestnávateľa suma 11.860,67 eur. Napriek tomu si otec riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť k deťom. Neskôr mal otec nemocenské dávky vo výške 830,- eur mesačne, z ktorej čiastky žil sám a matka zo svojho príjmu 1.000,- eur musela uspokojovať potreby troch osôb. Tiež bolo zistené, že pracovný pomer otca v spoločnosti G. bol ukončený pre nespoľahlivosť a neodbornosť vykonanej práce, riešenie súkromných záležitostí počas pracovnej doby, opustenie určeného pracoviska. Otec má kvalifikáciu v IT odbore, pričom príjem informatika v trencianskom kraji predstavuje sumu minimálne 2.000,- eur mesačne brutto. Matka poukázala na to, že zdravotné problémy má dlhodobo aj ona, avšak ona si práceneschopnosť nemôže dovoliť, pretože musí uspokojovať potreby maloletých detí. Pokiaľ bolo poukazované na osobný bankrot, právo na výživné sa bankrotu netýka a toto žiadnym spôsobom nezanikne. Otec bol práceneschopný jeden rok, a preto ak bol jeho zdravotný stav taký neuspokojivý, mohol požiadať o invalidný dôchodok, avšak doteraz znížená pracovná schopnosť otca preukázaná nebola.

9. Maloletý B. má 12 rokov, je žiakom 6. ročníka základnej školy. Navštevuje alergologickú ambulanciu s mesačným poplatkom 20,- eur. Záujmovú činnosť nemá kvôli nedostatku finančných prostriedkov.

10. Maloletá C. má 9 rokov, je žiačkou 2. ročníka súkromnej základnej školy pre žiakov s autizmom. V škole hradí školné 230,- eur mesačne v prvom ročníku, v súčasnosti hradí školné 270,- eur mesačne. Dispenzarizovaná je v troch odborných ambulanciách, zvýšené výdavky má s úhrdou alergologických liekov a to 20,- eur mesačne. Záujmovú činnosť maloletá nemá.

11. Kolízny opatrovník uviedol, že deti boli vypočuté. Syn jednoznačne uviedol, že chce zostať s matkou. S dcérou je obtiažnejšia komunikácia. Preto odporučil zveriť deti do osobnej starostlivosti matky. Výživné

navrhol rozdeliť na dve etapy, od 01.08.2021 do 31.08.2022 na maloletého syna sumou 120,- eur a na maloletú dcéru sumou 170,- eur, a potom od 01.09.2022 na maloletého syna sumou 150,- eur a na maloletú dcéru sumou 200,- eur, lebo maloletý syn účastníkov nastúpil na druhý stupeň a dcére sa zvýšili výdavky v súvislosti s nástupom do školy a autistickým vzdelaním.

12. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

13. Podľa § 24 ods. 1, 2 a 3 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

14. Podľa § 28 ods. 1, 2 a 3 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

15. Podľa § 62 ods. 1 – 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

16. Podľa § 65 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

17. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Otec ako i matka detí svojím návrhom žiadali, aby súd upravil rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom. Preukázané bolo, že manželstvo účastníkov konania je stále platné, títo však nežijú v spoločnej domácnosti. Bolo preto s poukazom na § 36 Zákona o rodine namieste upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom, teda rozhodnúť komu budú deti zverené do starostlivosti, kto ich bude zastupovať a spravovať ich majetok a upraviť výšku vyživovacej povinnosti. Za súhlasu oboch rodičov, ako aj na odporúčanie kolízneho opatrovníka, s poukazom na šetrenie a vykonaný pohovor so synom účastníkov, ktorí sa vyjadril, a obe deti sú u matky spokojné, matka im zabezpečuje riadnu starostlivosť, tak deti boli zverené matke s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú

obaja rodičia. Výška vyživovacej povinnosti bola medzi rodičmi sporná. Bola upravená s účinnosťou od 01.08.2021 v zmysle návrhov rodičov. Otec navrhoval neprimerane nízke výživné. Je potrebné poukázať, že otec si vyživovaciu povinnosť vôbec neplnil dobrovoľne veľmi dlhé časové obdobie. S poukazom na to, že mu bolo vyplatené aj odstupné, ktoré si v podstate mal odložiť, a ktoré mu podľa názoru súdu malo slúžiť ako rezerva na plnenie si vyživovacej povinnosti, keďže otec poukazyval na to, že si nemal z čoho plniť vyživovaciu povinnosť na deti. Bolo preukázané, že otec mal finančné prostriedky (či už z príjmu v spoločnosti Slovenské elektrárne, a.s., odstupného či nemocenských dávok) na to, aby si mohol riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť a napriek tomu tak nerobil a na výživu detí dlhšie časové obdobie ničím neprispel. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že otec často menil zamestnanie, a to práve z dôvodu, že zamestnávateľ nebol s ním spokojný. Súdom boli zistené všetky zamestnania a príjmy otca za rozhodné obdobie ako aj dôvody skončenia jeho pracovných pomerov. Otec bol aj nezamestnaný, isté obdobie mal aj zdravotné problémy a bol práceneschopný a poberal nemocenské dávky. Súdom nemohol neprihliadnuť na to, že otec si dlhodobo neplnil vyživovaciu povinnosť. V súčasnosti otec nepreukázal súdu, že by nemohol vykonávať profesiu vo svojom odbore informačného technika, v ktorom má dosiahnuté vzdelanie, a v ktorom je výraznejšie platové ohodnotenie, ako príjem, ktorý otec v súčasnosti deklaruje, keďže pracuje na živnosť. Je potrebné poukázať, že prvoradou povinnosťou každého rodiča je plnenie si vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa, a až potom uspokojovanie vlastných potrieb. Súdom preto upravil výšku vyživovacej povinnosti a túto rozčlenil na dve časové obdobia, pretože maloletý syn začal navštevovať druhý stupeň základnej školy a u maloletej dcéry boli preukázané veľmi vážne zdravotné problémy, s čím sú zvýšené náklady na pokrytie školy, ktorú maloletá navštevuje v súvislosti s jej ochorením, pričom matka detí nemá inú možnosť ako maloletú umiestniť práve do takejto školy s takými mesačnými finančnými nákladmi. Matka taktiež prezentovala, že trpí dlhodobými zdravotnými problémami, ale nemôže si dovoliť nechodiť riadne do práce. Matka teda vynakladá všetko úsilie na to, aby riadne zabezpečovala potreby detí. Je dlhodobo v jednom zamestnaní a nemôže si dovoliť často zamestnanie meniť tak ako to robí otec detí. Samozrejme zdravotné problémy otca mal súdom za preukázané, ale tieto zdravotné problémy neboli preukázané v tom smere, až tak závažným spôsobom, že by u otca bolo už rozhodnuté o invalidnom dôchodku, takže súdom musí vychádzať z toho, že v čase rozhodovania ešte otcovi invalidný dôchodok priznaný nebol. Až toto by potom ovplyvňovalo možnosť otca zamestnať sa, samozrejme s vyčíslením percentuálnej invalidity. Súdom pri úprave vyživovacej povinnosti vychádzal zo zákonných ustanovení § 62 a § 75 Zákona o rodine. Na základe uvedených skutočností súdom zavial otca detí povinnosťou prispievať za obdobie od 01.08.2021 do 31.08.2022 na maloletého syna sumou 120,- eur mesačne a na maloletú dcéru sumou 170,- eur mesačne a za obdobie od 01.09.2022 naďalej výživným v sume 150,- eur na maloletého syna a sumou 200,- eur na maloletú dcéru mesačne. Uvedenú výšku výživného súdom považoval za primeranú potrebám maloletých detí ako aj schopnostiam a príjmovým možnostiam otca detí. Súdom zároveň vyčíslil dlh otca na výživnom za obdobie od 01.08.2021 do 30.09.2023 na maloletého B. v sume 2.770,- eur (13 mesiacov x 120,- eur plus 13 mesiacov x 150,- eur mínus 720,- eur vymožené výživné exekútorom mínus 20,- eur otcom dobrovoľne uhradené výživné) a na maloletú C. v sume 3.620,- eur (13 mesiacov x 170,- eur plus 13 mesiacov x 200,- eur mínus 1.170,- vymožené výživné exekútorom mínus 20,- eur dobrovoľne uhradené výživné). Uvedený dlh súdom otcovi povolil splácať za použitia § 217 ods. 2 a § 232 ods. 4 CSP v splátkach na maloletého B. po 77,- eur a na maloletú C. po 101,- eur z dôvodu, aby dlh na výživnom otec uhradil v zmysle platnej judikatúry v lehote nie dlhšej ako je 36 mesiacov.

20. Podľa § 217 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku, ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

21. Podľa § 232 ods. 4 Civilného mimosporového poriadku, ak súdom uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiem ich splatnosti, ak súdom nerozhodne inak; súdom môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

22. O trovách účastníkov konania rozhodoval súdom v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia a to na Okresný súd Trenčín v jednom vyhotovení. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 CMP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP).

Exekúciu na peňažnú povinnosť (výživné) vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie. Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 38 zákona č. 233/1995 Z. z.).